

REPUBLIKA HRVATSKA
SPLITSKO-DALMATINSKA ŽUPANIJA
GRAD SPLIT
Ured grada
Odsjek za rad Gradskog vijeća

KLASA: 061-01/17-01/01
URBROJ: 2181/01-09-02/02-17-5
Split, 14. ožujka 2017. godine

GRADSKO VIJEĆE GRADA SPLITA
n/r predsjednika Borisa Ćurkovića
- o v d j e -

PREDMET: Prijedlog Odluke o dodjeli osobne nagrade Grada Splita za 2016. godinu Ani Lešina

PRAVNI TEMELJ: Članak 36. Statuta Grada Splita ("Službeni glasnik Grada Splita", broj 17/09, 11/10, 18/13, 39/13 i 46/13 – pročišćeni tekst) i članak 25. Odluke o javnim priznanjima Grada Splita („Službeni glasnik Grada Splita“, broj 18/00, 2A/04, 6/05, 8/06, 8/07, 35/08, 4/10, 39/13, 2/16 i 8/16 – pročišćeni tekst)

NADLEŽNOST: Gradsko vijeće Grada Splita

STRUČNA OBRADA: Ured Grada, Odsjek za rad Gradskog vijeća

IZVJESTITELJ: Mr. sc. Boris Ćurković, predsjednik Komisije za javna priznanja

PREDSJEDNIK KOMISIJE

Mr. sc. Boris Ćurković, dipl. iur.

Na temelju članka 36. Statuta Grada Splita („Službeni glasnik Grada Splita“, broj 17/09, 11/10, 18/13, 39/13 i 46/13 – pročišćeni tekst) i članka 25. Odluke o javnim priznanjima Grada Splita („Službeni glasnik Grada Splita „, broj 18/00, 2A/04, 6/05, 8/06, 8/07, 35/08, 4/10, 39/13, 2/16 i 8/16 – pročišćeni tekst), Gradsko vijeće Grada Splita na _____ sjednici, održanoj _____ 2017. godine, donosi

O D L U K U

o dodjeli osobne nagrade Grada Splita za 2016. godinu

Ani Lešina

I.

Osobna nagrada Grada Splita za 2016. godinu, dodjeljuje se:

Ani Lešina

za posvećenost u pružanju pomoći potrebitima, nesebičan društveni angažman i
humanitarno – volonterski rad

II.

Ova Odluka će se objaviti u „Službenom glasniku Grada Splita“.

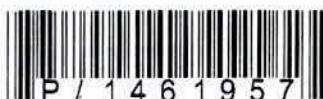
**PREDSJEDNIK
Gradskoga vijeća**

Mr. sc. Boris Ćurković, dipl. iur.

Grad Split		
Primijeno	31.1.2017.	
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.	
081-01/17-01/02	09	
Urudžbeni broj	Pril.	Vrij.
15-17-1	0	0,00

DRAŽEN JURIĆ
Tršćanska 68
21000 Split
Mobitel: 095 90 30 714

Split, 31.01.2017.

GRAD SPLIT
Gradsko vijeće Grada Splita
Komisija za dodjelu javnih priznanja Grada Splita

Predmet: Prijedlog Osobne nagrade Grada Splita za 2016. godine.

Za Osobnu nagradu Grada Splita za 2016. godinu predlažem gospođicu Lešina Anu. Po zvanju je diplomirani fizioterapeut koja svoje znanje i vrijeme stalno i nesobično dariva osobama s posebnim potrebama. U udruzi za osobe s intelektualnim teškoćama „Zvono“ volontira već 11 godina, a u udruzi oboljelih od Parkinsonove bolesti „Parkinson i mi“ 3 godine (od kada u Splitu i postoji njihova podružnica koja svoje sjedište ima u Zagrebu).

Volontiram u udruzi „Zvono“ već 6 godina i time imam priliku vidjeti Anin volonterski rad. Ona je prije svega veliki entuzijast. To je prilično važno u radu s osobama s posebnim potrebama koje to primjećuju i tada vrlo rado surađuju. Bez entuzijazma se ne mogu postići dobri rezultati, oni su preduvjet uspješnog rada čime i sam svjedočim radeći u ustanovi koja se bavi edukacijsko – rehabilitacijskim radom. Plod Aninog entuzijazma je veliko zadovoljstvo i radost nakon svakog, pa i najmanjeg napretka osoba s kojima radi. Ona za svoj rad ne dobiva plaću. Njena plaća je radost, napredak i njena stalna borba za životni prosperitet osjetljivih populacija ljudi. Unatoč težim životnim okolnostima koje je prate (stalne kontrole člana uže obitelji nakon uspješne operacije i kemoterapije, nezaposlena je unatoč tome što želi raditi u svojoj struci i pomagati većem broju ljudi) njoj nije na kraj pameti da odustane, nego puna nepokolebljivosti i ustrajnosti nastavlja svoj volonterski rad.

Svi znamo da sama želja u pozivu s kojim se Ana bavi nije dovoljna za rezultate koje postiže. Tu je potrebno i veliko znanje i vještine za usporavanje napredovanja teških oboljenja i poboljšanje stanja osoba s posebnim potrebama. Za Dane otvorenih vrata Udruge imao sam prilike slušati njena predavanja o različitim temama iz njene struke. Ana je u primjeni već stečenih znanja veoma studiozna i metodična, nikada nema mjesta improvizaciji. Stalno se usavršava, želi steći nova znanja i vještine kako bi mogla što bolje pomoći potrebitima. Pri tome ne žali ni truda, ni vremena, a ni vlastita finansijska sredstva.

Korisnici udruge „Zvono“ su veoma zadovoljni njenim pristupom i radom. Prije svega doživljavaju je kao prijatelja, nekoga komu mogu povjeriti ono što ih muči. To je također veoma bitno kod osoba s posebnim potrebama. Jedan topao i otvoren razgovor na njih djeluje veoma terapijski, donosi im rješenje i olakšanje, a na kraju optimizam koji im je svakodnevno toliko potreban. Vježbe koje Ana izvodi mnogo im pomažu, olakšavaju im svakodnevne tegobe i omogućavaju kvalitetniji život. Sve to nije došlo brzo, već kontinuiranim i predanim radom kojeg izvodi već punih 11 godina. Poznajem Anu kao osobu i znam kada nađe posao neće prestati sa svojim volonterskim radom, neće ih napustiti i ostaviti, već će i dalje dolaziti i pružati im neophodnu pomoć.

Od mog dolaska u udrugu „Zvono“ izvodim radionicu iz tehničko – tehnološkog odgojno obrazovnog područja. Na početku mog rada uočio sam dobre motoričke sposobnosti

kojima je svakako doprinio i prethodni petogodišnji rad Ane. Sve je to meni omogućilo uspješniji i kvalitetniji rad sa sadržajima iz tehnike i tehnologije koje će korisnici Udruge primjenjivati u svrhu što samostalnijeg života i eventualnog budućeg rada.

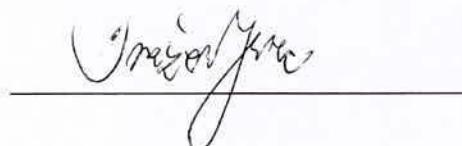
S osobnim svjedočanstvom želim još nešto reći o Ani kao čovjeku i stručnjaku. Radeći s djecom s posebnim potrebama u Centru za odgoj i obrazovanje „Juraj Bonačić“ uvidio sam potrebu za savjetom u području razvoja motoričkih sposobnosti. Od ljudi s kojima sam kontaktirao jedino sam od Ane dobio pomoć. Iako je tada nisam dobro poznavao to joj nije bila prepreka da mi pomogne. Njeni savjeti nisu bili teorijske prirode, već praktične – konkretnе vježbe koje sam mogao primjeniti na različitim praktičnim radovima. Te vježbe su utjecale i na drugačiju, kvalitetniju razradu individualiziranih programa koji su još više utjecali na napredak mojih učenika i na osnovu tog napretka daljnje stjecanje toliko bitnog samopouzdanja i samopoštovanja. Time je Ana dala svoj doprinos za moj kvalitetniji rad, a time i samim učenicima iz Centra za odgoj i obrazovanje „Juraj Bonačić“. Ponekad bi mi mailom, bez mog prethodnog traženja poslala materijale za koje bi smatrala da bi mi mogli pomoći u radu. Želi mi što uspješniji i kvalitetniji rad, ne čuva ljubomorno svoje znanje i sposobnosti već ih altruistično dijeli sa mnom. Raduje se mojem radu i mojim postignućima, to kroz svoj profesionalni rad od stručnih ljudi nisam doživio puno puta.

Svi smo svjesni nedostataka našeg sustava, nedovoljan broj terapija, duga čekanja na tretmane. Svojim radom, bez kriticizma nastoji nadopuniti ono što sustavu nedostaje i time, iako nije zaposlena, daje svoj doprinos boljem funkcioniranju sustava na nivou grada. Kako već 13 godina radim s učenicima s posebnim potrebama dobro znam koliko i samo mali napredak njima donosi zadovoljstvo i radost. To dobro utječe na socijalne odnose i prilike unutar obitelji i pomaže u njihovoj koheziji.

Mišljenja sam da je Ana Lešina svojim jedanaestogodišnjim volontiranjem i stručnim radom uvelike pomogla našim sugrađanima s posebnim potrebama. Grad to smo mi, Splitčani i kada dugo godina radite s najosjetljivijom populacijom u našem gradu, koji je u stručnom smislu dosta zahtjevan, onda ste dali doprinos i svome Splitu. Za svoj dugogodišnji volonterski rad u udruzi „Zvono“ 2007. i 2008. godine dobitnica je priznanja Zlatni volonter. Njen dugogodišnji rad je posebno prepoznat prošle godine i na državnoj razini gdje je dobitnica nagrade Ponos Hrvatske za 2016. godinu koju će uskoro primiti. Znam da će te vi, članovi Komisije za dodjelu javnih priznanja Grada Splita, imati težak zadatak. Vjerujem da će biti mnogo zaslужnih kandidata za dodjelu Osobne nagrade Grada Splita za 2016. godinu. Nadam se da je njen dosadašnji cjelokupni rad i priznanja koja je već primila dovoljna prevaga da se ova prestižna nagrada dodjeli samozatajnoj i skromnoj Ani Lešini.

Primite izraze mog poštovanja i moje pozdrave !

Dražen Jurić

OSOBNI PODACI O PREDLAGATELJU NAGRADE

Zovem se Dražen Jurić (OIB 37571707908). Rođen sam u Splitu 18.04.1967. godine. Od svog rođenja stalno živim u Splitu. Moja adresa je Tršćanska 68, 21000 Split.

Srednju školu sam završio u zvanju drvnotehnološki stručni radnik finalnog smjera. Završio sam četverogodišnji studij politehniku na Fakultetu prirodoslovno – matematičkih znanosti i studija odgojnih područja u Splitu i time stekao zvanje profesora politehnikе. Imam 17 godina radnog iskustva. Prve četiri godine radnog staža radio sam na zamjenama u splitskim školama i školi u Solinu. U tim školama izvodio sam nastavu iz tehničke kulture, fizike i informatike. Zadnjih 13 godina radim u Centru za odgoj i obrazovanje „Juraj Bonačić“. Izvodim nastavu u nižoj strukovnoj školi za zanimanje pomoćni soboslikar – ličilac, nastavu i izobrazbu iz tehničke kulture.

Hrvatski sam branitelj. Bio sam pripadnik Obalne topničke bitnice „Kašjuni“. Nisam u Registru hrvatskih branitelja iako sam prije nekoliko godina podnio zahtjev za upis. Moje sudjelovanje u Domovinskom ratu možete provjeriti u udruzi „UB 1. OTB Kašjuni – Split HRM“ (predsjednik dipl. ing arh. Zoran Čulić, mobitel 097 60 64 992).

Do sada nisam podnosio prijedloge za nagrade Grada Splita i za bilo koje druge nagrade u Republici Hrvatskoj.

ŽIVOTOPIS

Prezime i ime :	Lešina Ana
Adresa :	Biogradska 4,21000 Split
Telefon :	fiksni 021/320-557,mob.0981651190
E-mail adresa :	ana.split1@gmail.com
Datum rođenja :	08.08.1980.,Split
Zanimanje :	diplomirani fizioterapeut
Obrazovanje :	<p>2006 god.završila sam stručni studij fizioterapije Sveučilišta u Splitu.Stekla sam višu stručnu spremu i zvanje viši fizioterapeut /prvostupnik fizioterapije. Pripravnički staž u KBC-u Split odradila sam od listopada 2006.do listopada 2007. Položen stručni ispit u prosincu 2007god. Imam odobrenje za samostalan rad Hrvatske komore fizioterapeuta.</p> <p>Kako nisam mogla dobiti zaposlenje,a u želji da se i dalje obrazujem upisujem u lipnju 2007god.specijalistički diplomski stručni studij fizioterapije u Zagrebu.Završetkom studija stičem Visoku stručnu spremu i naziv Diplomirani fizioterapeut-modul neurofizioterapije.</p>
Razina obrazovanja :	VSS - 5 godina studija- 300 ECTS bodova
Radno iskustvo :	5 godina – godina dana pripravnički staž KBC Split i četiri godine(od svibnja 2010.god. do siječnja 2014.god.).Zamjena u Centru za autizam Zagreb,Ustrojbena jedinica Split. Od 01.06.2015.do 31.10.2015.zamjena u Poliklinici Tranfić Split.
Dodatno obrazovanje :	<p>Završen priznati IBITA tečaj- BOBATH koncept.</p> <p>Završen tečaj Normalni pokret.</p> <p>Završen pred Bobath tečaj za rad s djecom.</p> <p>Završena pedagoško-psihološka izobrazba prema zakonu o radu u nastavi.</p> <p>2010.prisustvovala tečaju Marte Meo-prirodna potopra razvoju</p> <p>2011.god.prisustvovala stručnom skupu na</p>

Temu TEACCH primjri dobre prakse u Juraj
Bonačiu.

Humanitarni rad i
volonterske aktivnosti :

Kao humanitarka volontiram već 11 godina u splitskoj udruzi „Zvono“ i udruzi „Parkinson i mi“ od osnivanja splitske podružnice. Sa štićenicima radim medicinsku gimnastiku i kineziterapiju.
Za svoj humanitarni rad dobitnica sam državne nagrade PONOS HRVATSKE za 2016.godinu.

ne trebaš hodati po vodi,
ne moraš biti bolji od drugih,
nemaš ništa više od onog
što svi ostali imaju,
ali ono što čini razliku,
djela su kojima kod drugih
ostavljaš svoj trag

Povodom
5. prosinca 2008.
Međunarodnog dana
volontera

**VOLONTERI I UDRUGE
GRADA SPLITA**

ODAJU POSEBNO

PRIZNANJE
VOLONTERKI
ANI LEŠINA

....Otisak Srca

ZA RAD I OSOBITI DOPRINOS

UDRUZI ZVONO

VOLONTERSKI CENTAR SPLIT

U Splitu, 04. prosinca 2008.

ANA LEŠINA (36), SPLIT

MIRANDA ČRNOVICKI/PIXSELL

POMAŽE JER JOJ JE STALO DO DRUGIH

Uz volontiranje u udru-gama, Ana često obila-zzi korisnike u njihovim domovima. Nesebično je na raspolažanju tijekom cijelog dana, a najvažniji joj je osjećaj da je nekome pomo-gla. Za veće blagdane dobrotvornim društvi-ma daruje višak svoje odjeće i obuće.

Splitska humanitarka volontira već 11 godina

Piše: IVANA KOVAČIĆ

U splitskoj udruzi Zvono, za osobe s intelektualnim teškoćama, te u udruzi Parkinson štićenici dobro znaju ime Ane Lešine.

Ona je fizioterapeutkinja i neu-roterapeutkinja, a svoje znanje koristi kako bi pomogla onima kojima te vježbe olakšavaju i obogačuju život.

- Od malih nogu sam se susre-tala s humanitarnim radom, a s bakom sam išla sakupljati čla-narinu za Crveni križ i u društvo Naša djeca - ispričala nam je simpatična Ana. Sve je počelo prije 11 godina kad je prvi put došla u udrugu Zvono.

- Zapravo nisam znala što me

DUHOVNO BLAGO Pomažući ugroženim skupinama društva, Ana smatra da se obogaćuje i postaje boljim čovjekom

čeka, ali kad sam prvi put vidje-la tu grupu ljudi s intelektual-nim poteškoćama, odmah sam se zaljubila u taj posao. Jedno-stavno smo odmah 'kliknuli' svi zajedno, i oni su od tada dio mog života. Iako sam nezapo-slena i nadam se zaposlenju, i kad pronađem posao, neću ih napustiti, nastaviti će im poma-gati - kaže Ana.

A u njenu priču i sami smo se uvjerili. Došli smo u udrugu Zvono, gdje je Ana vježbala sa štićenicima. Teško je i opisa-ti njihovu razdražanost kad

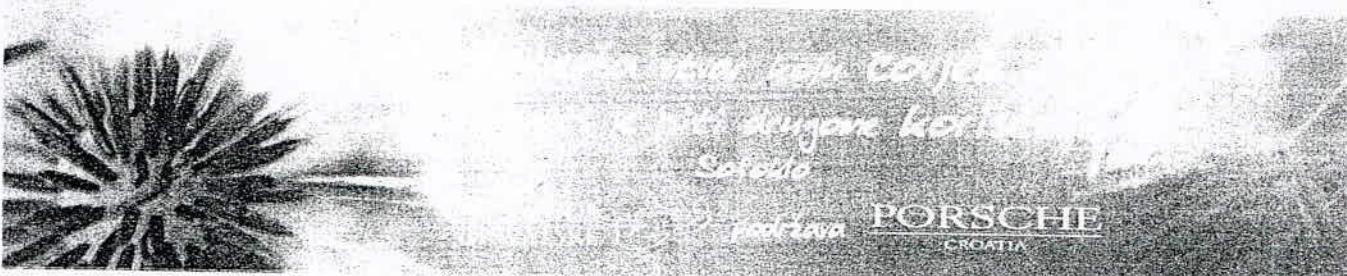
im njihova volonterka počne demonstrirati razne vježbe, od onih za razgibavanje do kompli-ciranijih i težih sustavnih vježbi. Nakon vježbi terapeutski učinak ima i obično druženje uz razgovor. Sve je prštalo od smijeha i dobrih vibracija, a članovi udruge Anu jednostavno obožavaju. Slično je bilo i u udruzi osoba oboljelih od Parkinsonove bolesti. Kako su nam rekli članovi, oboljelimu od te opake bolesti vježbanje znači više od lijekova. Lijekovi omogućuju normalno funkcioniranje, a ispravno i

redovito vježbanje značajno usporava bolest.

A za ispravno vježbanje za-sluzna je upravo Ana, koja je o svom trošku u Zagrebu završila poseban, takozvani Bobath tečaj za neuroterapeute. Ana je inače još prije deset godina završila studij, no ne može pronaći posao u struci.

- Imam neki dišpet. Unatoč tome što ne dobivam šansu, nastojim biti još bolja, na ponos mojim udrugama i mojoj obitelji. A što se tiče pomaganja, u tome se nikad ne umorim. Činjenje dobra obogaćuje me kao osobu - zaključila je.

Reportažu o Ani gledajte danas u "Dobro jutro, Hrvat-ska" i na ponoshrvatske.hr.

ŽELJKA RADAKOVIĆ
Šimićeva 76
Split

GRAD SPLIT
Gradsko vijeće Grada Splita
Komisija za dodjelu javnih priznanja Grada Splita

Prijedlog Osobne nagrade Grada Splita za 2016.godinu.

Poštovani,

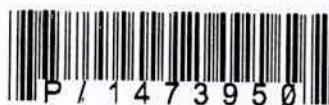
Obraćam Vam se sa željom da Vam predstavim djevojku koja je već ostavila neizbrisive tragove u svom humanitarnom-volonterskom radu,čineći svoju okolinu-svoj Split boljim mjestom za život. Humanitarni rad, želja za pomaganjem drugima Anin je stil života. Ana Lešina, humanitarka velikog srca, je odavno naš ponos,a učili su nas da valja dijeliti pa priču o našoj Ani dijelimo s vama.

Ana je nezaposlena,no niti trenutka nije dvojila da treba skrbiti za najpotrebnije,o osobama s intelekualnim oštećenjima,o oboljelima od Parkinsonove bolesti.Ani je humanitarni rad nešto iz čega crpi snagu za dalje...Naša Ana ,ne poznaje riječ „nemoguće“ ili „ne može se“.Neka drugi govore o djelima , sama se nikad niti želi niti hoće hvaliti.Takva je.Svojom nesebičnošću i požrtvovnosti prepoznata je 2007.i 2008.god.i dobila je Priznanje za rad i osobit doprinos u radu s korisnicima udruge“Zvono“,kao i Zahvalnicu koju je dobila povodom obilježavanja 20 godina udruge „Zvono“.

Svojim dugogodišnjim humanitarnim radom,kao diplomirani fizioterapeut,ne samo da pomaže oboljelima u potrebi nego i na vlastiti trošak,a zbog njih –uporno i temeljito radi na dodatnoj edukaciji.Naša Ana želi i hoće da njeni korisnici uvijek imaju najkvalitetniju fizioterapiju(neurofizioterapiju)zbog čega odlazi na ta stalna usavršavanja.

Zbog svega rečenog Ana je prepoznata i na državnoj razini i jedna je od dobitnika državne nagrade Ponos Hrvatske za 2016.An je svojim nesebičnim humanitarnim radom zadužila Split(žrtvujući se za svoje korisnike,radeći s njima,skrbeći o njima želeći da im olakša i tako složenu svakodnevnicu).Naša Ana skrbi za najpotrebitije,kada primjeti i mali pomak sretna je i presretna. S takvim stavom, poštovani, pridonosi većem ugledu svoje zajednice-bolje mjesto za život. Zadužila je Split svojim nesebičnim radom i požrtvovnosti za humanitarno djelovanje koje provodi jedanaest godina(jedanaest godina u udrizi „Zvono“i tri godine u udrizi“Parkinson i mi“) .Zbog toga je prepoznata i na državnoj razini, heroj nagrade PONOS HRVATSKE 2016.godine, kao jedini kandidat iz našeg grada Splita i Splitsko-Dalmatinske županije, što mislim da je vrijedno spomenuti.

REPUBLIKA HRVATSKA		
Grad Split		
Primljeno	15.2.2017.	
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.	
081-01/17-01/10	08	
Urudžbeni broj	Pril.	Vrij.
15-17-1	0	0,00

P / 1473950

Ana Lešina (36)djevojka koja bez kune i lipe,skromno i samozatajno,bez potrebe za zahvalom skrbi za potrebite. Želja za pomaganjem kod nje je prisutno od rođenja (oduvijek),ali je i usmjerena u tom smijeru najviše zaslugom svoje bake koja je bila aktivistica Crvenog križa i Društvo naša djeca.Vodila bi Anu kada bi kupila članarinu po kućama.

Iako je nezaposlena,nesebičnim radom pomaže potrebitima.Na tren zatvorite oči i posložite svoj život.Imate li sliku u kojoj na kraju mjeseca za svoj rad dobivate plaću?Naša Ana tu sliku nema!Sve što ima je „hvala“ i srce ,koje je otela odavno...

Kad razgovaramo o humanizmu,tu crtlu naslijedila je od svoje bake koja je bila aktivistica Crvenog križa i Društva naša djeca.

Nevjerojatno ,ali Ana uvijek misli da je nedovoljno napravila,da može i treba više.O kako se vara!Želi i hoće pomagati da bude drugima bolje,to joj je neopisivo zadovoljstvo.Ana i njena obitelj često pohode Caritas kako bi nosili pune vreće odjeće i obuće,bez povoda,ali iz potrebe –svoje unutarnje potrebe za dobrim.

Sa svojim korisnicima ima prijateljski odnos,tako da se sa Anom savjetuju o drugim životnim problemima(pitanjima). Anini veliki mali ljudi uzvraćaju joj prijateljstvom i ljubavlju učeći je iskrenosti,otvorenost,veselju zbog novog dana.

Osim što je volonter u udruzi „Zvono“Ana vodi satove vježbanja oboljelim od Parkinsonove bolesti. Osim što vodi grupne vježbe za oboljele od Parkinsonove bolesti,provodi i individualnu neurofizioterapiju.Recimo makar i mali pomaci u poboljšanju stanja njenih pacijenata (korisnika) Anu silno raduje i znak su pravilnog pristupa i rada.Zbog nedovoljno terapija preko HZZO-a oboljelima od Parkinsonove bolesti ove vježbe su izuzetno bitne,nešto bez čega ne mogu.Zato i odlazi na te stalne edukacije kako bi im omogućila najkvalitetniju fizioterapiju.Ana primjećuje napredovanje u pozitivnom smislu pokret je harmoničniji,svršishodniji.Posebno joj je draga kad joj sami oboljeli kažu da je pokret lakši,opušteniji.Za oboljele koji su u uznapredovaloj fazi bolesti(slabije pokretni) Ana je voljna terapiju odraditi i u kući oboljelog.Oboljelima grupna terapija djeluje i kao svojevrsna druženje.

Bitno joj je da oboljeli znaju da im je ona na raspolaganju kad god im zatreba,uvijek tu ako bilo što treba.Sveobuhvatnom terapijom Ana je udarila temelje mobilne stručne podrške.Obilazi pacijente i po kućama,pokazuje da joj je pacijent na prvom mjestu-da će napraviti sve da mu bude bolje.Obitelji oboljelih snaži i jača ih,želi udjeliti tople riječi utjehe obiteljima-riječi ohrabrenja.U svakom trenutku,kad god treba imaju svoju Anu(ako Ana i malo pomogne sreći i zadovoljstvu nema kraja). Nikad se ne umori čineći dobro.Dobrim djelima ona postaje još bolja osoba,ali i zajednicu u cjelini čini boljom-ljepšim mjestom za život.

Ana ne volontera radi priznanja,ona je istinski volonter.Priznanje za nju želim ja, jer više od ljubavi njoj ne možemo dati.

Živim u nadi da ćete i Vi to prepoznati

OSOBNI PODACI O PREDLAGATELJU NAGRADE

Zovem se Željka Radaković, rođena sam 06.siječnja 1963.godine.Živim u Splitu,gdje sam završila Medicinski fakultet.Imam 25 godina radnog staža u zdravstvu i sada radim u Zavodu za hitnu medicinu SDŽ kao specijalist hitne medicine. Kako mi je i majka oboljela od Parkinsonove bolesti, tako sreća u nesreći upoznala sam Anu Lešina, fizioterapeutkinju koja volontira u udruzi Parkinson i mi i vodi satove vježbanja oboljelima od iste bolesti. Kako je oboljelima od Parkinsonove bolesti bitna medicinska terapija-lijekovi- tako i sva kodnevno vježbanje. Pokret im održava fizičku i mentalnu ravnotežu,u kojoj im se Ana daje nesobično i s puno pažnje i osmeha koji ne silazi s njenog lica.

Stoga dijelim mišljenje da je Ana pravi kandidat- volonter prije svega za prijavu nagrade grada Splita za 2016.godine odnosno javnih priznanja.

S poštovanjem,

Radaković Željka

ŽIVOTOPIS

Prezime i ime :	Lešina Ana
Adresa :	Biogradska 4,21000 Split
Telefon :	fiksni 021/320-557,mob.0981651190
E-mail adresa :	ana.split1@gmail.com
Datum rođenja :	08.08.1980.,Split
Zanimanje :	diplomirani fizioterapeut
Obrazovanje :	<p>2006 god.završila sam stručni studij fizioterapije Sveučilišta u Splitu.Stekla sam višu stručnu spremu i zvanje viši fizioterapeut /prvostupnik fizioterapije.</p> <p>Pripravnički staž u KBC-u Split odradila sam od listopada 2006.do listopada 2007.</p> <p>Položen stručni ispit u prosincu 2007god.</p> <p>Imam odobrenje za samostalan rad Hrvatske komore fizioterapeuta.</p> <p>Kako nisam mogla dobiti zaposlenje,a u želji da se i dalje obrazujem upisujem u lipnju 2007god.specijalistički diplomski stručni studij fizioterapije u Zagrebu.Završetkom studija stičem Visoku stručnu spremu i naziv Diplomirani fizioterapeut-modul neurofizioterapije.</p>
Razina obrazovanja :	VSS - 5 godina studija- 300 ECTS bodova
Radno iskustvo :	5 godina – godina dana pripravnički staž KBC Split i četiri godine(od svibnja 2010.god. do siječnja 2014.god.).Zamjena u Centru za autizam Zagreb,Ustrojbena jedinica Split. Od 01.06.2015.do 31.10.2015.zamjena u Poliklinici Tranfić Split.
Dodatno obrazovanje :	<p>Završen priznati IBITA tečaj- BOBATH koncept.</p> <p>Završen tečaj Normalni pokret.</p> <p>Završen pred Bobath tečaj za rad s djecom.</p> <p>Završena pedagoško-psihološka izobrazba prema zakonu o radu u nastavi.</p>

Humanitarni rad i
volonterske aktivnosti :

Kao humanitarka volontiram već 11 godina u splitskoj udruzi „Zvono“ i udruzi „Parkinson i mi“ od osnivanja splitske podružnice. Sa štićenicima radim medicinsku gimnastiku i kineziterapiju.
Za svoj humanitarni rad dobitnica sam državne nagrade PONOS HRVATSKE za 2016.godinu.

ne prelazi jedan po vodi,
ne imajući da bolje od drugih,
ne ih učišta više od onog
ko je vi ostao i maga.
Ali oni, ko čini razliku,
čine mi leđima kod drugih
nastavljući svog trag.

...Otisak Srca

VOLONTERSKI CENTAR SPLIT

Povodom

5. prosinca 2007.

**Međunarodnog dana
volontera**

VOLONTERI I UDRIUZI

GRADA SPLITA

ODAJU POSEBNO

PRIZNANJE

VOLONTERKI

ANI LEŠINA

ZA RAD I OSOBITI DOPRINOS

UDRUZI RODITELJA
OSOBA SA MENTALNOM
RETARDACIJOM
„ZVONO“

U Splitu, 7. prosinca 2007.

Volonterka velikog srca pomaže već više od deset godina

ZRAKA SUNCA Članovima udruga u kojima pomaže nisu važne samo vježbe, nego i Anin veliki osmijeh

Ana Lešina 11 godina volontira u splitskoj udrudi Zvono za osobe s intelektualnim poteškoćama, a u posljednje tri godine i u udruzi Parkinson i mi, gdje pomaže oboljelima od Parkinsonove bolesti.

Korisnicima pomaže osmišljavajući vježbe zahvaljujući kojima ostaju u dobroj formi.

- Zapravo nisam znala što me čeka, ali kad sam prvi put vidjela tu grupu ljudi s intelektualnim poteškoćama, odmah sam se zaljubila u taj posao. Jednostavno smo odmah kliknuli i oni su od tada dio mojeg života. Iako sam nezaposlena i nadam se zaposlenju, i kad nađem posao, neću ih napustiti - kaže Ana.

Ona je još prije deset godina završila studij, ali posao u struci

nikako ne može naći.

- Diplomirana sam fizioterapeutkinja, neuro smjer. Javljam se na sve natječaje splitske bolnice i poliklinike, ali uvijek dobijam odbijenice. Ali ne posustajem, imam neki dišpet. A što se tiče pomaganja, u tome se nikad ne umorim. Činjenje dobrog obogaćuje me kao osobu - ispričala je. Kad su joj javili da je dobila nagradu Ponos Hrvatske, nije mogla vjerovati.

- Velika zasluga pripada mojim roditeljima, a prvenstveno baki koja je u mene ugradila humane moralne vrijednosti. Od malih nogu sam se susretala s humanitarnim radom, a s bakom sam išla skupljati članarinu za Crveni križ i u društvo Naša djeca - zaključila je simpatična Ana.

Ana smatra pomaganjem drugi postaje bogatija duhovnoj ra-

Kroz zadruagu da je

UDRUGA ZA POMOĆ OSOBAMA S MENTALNOM RETARDACIJOM

ZVONO

povodom 20 godina uspješnog rada

dodjeljuje:

zahvalnicu

Ani Lešina

*za iskazanu suradnju te
doprinosu u poboljšanju kvalitete življenja
članova Udruge ZVONO*

U Splitu, 08. lipnja 2015.

*Predsjednica Udruge:
Marijana Jukić*

JEDANAESTI TRAVNJA DAN JE LJUDI BLISTAVA UMA KOJI NE ŽELE OSTATI ZAROBLJENI U SVOJEM TIJELU I ZATO UPORNO VJEŽBAJU NA GRIPAMA

JAČI OD PARKINSONA

'Pokretima pobjeđujemo bolest pokreta'

Kad se sjetim da bih sat vremena bio opušten, a dva u grču, muka mi je. Danas mogu kontrolirati svoje pokrete, zahvaljujući dvjema žicama šta mi stoje u glavi – zafrkava se Nedjeljko Rubić

SMIJEH JE LIJEK

PIŠE MILENA BUDIMIR
SNIMIO MARIO TODORIĆ / CROPIX

Sto povezuje američkog predsjednika Harryja Trumana, kineskog Mao Zedonga, kubanskog Fidela Castra, boga boksa Muhammada Alija, prekrasnou Katharine Hepburn, čarobnjaka kista Salvadoru Daliju i našeg dobrog Pape Ivana Pavla II.?

Povezuje ih sir James Parkinson, engleski liječnik koji je prvi, prije 198 godina opisao "bolest pokreta", neurološku progresivnu bolest koja danas nosi doktorovo ime, a od nje, procjenjuje se, samo u Hrvatskoj boluje više od 10.000 ljudi.

Jedanaesti dan travnja samo je njihov, to je Svjetski dan Parkinsonove bolesti, prilika da svatko od nas primili: što bi bilo kad bi bilo.

Jer, uoči znanošta nije uspjela dokuciti koga bolest napada i zašto. Postoji izreka da je to bolest "ljudi blistava uma, zarobljenih u svojem tijelu" i u našem gradu postoje ljudi koji su spremni preskočiti (da, baš preskočiti!) sve prepreke i osloboditi duh i tijelo tih "zarobljenika".

– Vježbanje nam silno po-

maže. Jako nam je bitno. Moj problem je što ne vježbam dovoljno – priznao nam je i time nas nasmijao Mario Rosić.

Za razliku od svojega kole-

ge po nevolji, Mirjana Noži-

nović ne propušta srijede na

vježbalištu.

– Sve je kod mene počelo čudno. Primjetila sam da sve češće ramenom očešem okvir od vrata, da se nesvesno nagnjem prema sudoperu kada perem posude. Sve nešto čudno, naravno - bezbolest – prisjeća se Mirjana vremena prije negoli joj je dijagnosti- cirana Parkinsonova bolest.

Volonterka zlatnog srca

– Vrlo je važno biti aktivan, ostati aktivan – napomije i upoznaje nas s njihovom fizioterapeutinjom Anom Lešinom.

– Tek smo nedavno dozna-

li daje ona volonterka – šapu-

ću nam.

A Ana s njima radi od srca, bez kune i lipe. Osim što je diplomirana fizioterapeutinja, ona je mlada žena željnja znanja. Educira se stalno na području neurološke edukacije.

– Ovo je bolest pokreta, pa pokretom želim postići balans. Evo, već smo godinu da-

Dir zdravlja – naš kolega Teo Verbanac na startu nedavne 'Marjanske skalinade'

PRIVATNI ALBUM

na zajedno, bez obzira imaju li blaže ili teže forme bolesti, dolaze redovito, moram reći da smo "kliknuli" na prvu – samozatajnu je Ana.

No, pri vježbanju je upor- na, i čvrsta, i nema kod nje iz- vlačenja. Ni picavanja.

kojem je prije dvije i pol godi- ne ugraden DBS (deep brain stimulator), jedan od načina liječenja simptoma.

Razumjeti i pomoći

Zajedno se smijemo, a vje- rujte, nije to toliko smiješno, koliko je u biti žalosno, kako Nedjeljko još uvijek nije oti- sao u mirovinu. Četiri puta je pred komisijom morao dokazi- vati da nije sposoban raditi kao prije.

I to je jedan od velikih pro- blema osoba s Parkinsonom – nerazumijevanje. Liječenje medikamentima orientirano

je samo na sprečavanje simpto- ma, bitnu ulogu igra fizi- kalna terapija – ali je preko HZZO-a jednostavno ne mo- gu dobiti redovito. Najmladi član Udruge je 43-godišnjak!

Ako već naše zdravstvo ne

skrbi dovoljno o starijima, ba- rem da promislí na one mla- de, u snazi... Jer tri su kom- ponenta bitne u borbi protiv ove neizljječive bolesti: terapija lijekovima, fizičkalna te- rapija i potpora okoline. Naši parkinsonci, izgleda, imaju samo ovu prvu komponentu.

– Ovisimo o gostoprivim- stvu taekwondo kluba "Ga-

"Vrlo je važno biti aktivan", kaže Mirjana Nožinović kojoj pomaze fizioterapeutinja Ana Lešina, dobitnik udruge

Svi na Rivu, pridružite se članovima udruge!

•• Pridružite se danas Udrzi "Parkinson i mi" na Rivi! Od 11 do 13 sati s ciljem razvijanja svijesti o ovoj bolesti družit će se s građanima, a i nudit će tulipane...

leb", hvala im od srca, ustupili su nam potpuno besplatno dvoranu. Kako zahvaliti našoj Ani? Ona je klasičan primjer dobro odgojene mla- de žene koja čini velika djela – kazuje nam Jure Dabro.

Ana je, moramo to nagla-

siti, jer bismo pukli da ne ka-

žemo - nezaposlena. O, Bože,

svoga na ovome svijetu.

No, odvježbali smo s na- šom veselom ekipom cijeli sat. Nasmijali se. Smijeh je lijek, ljudi. Ako među vama čitateljima ima netko da bo- luje od parkinsona - ne boje se, javite se Udrizi.

Đile:
ŽELJKA KRAMPOVIĆ

NADAMO SE DA ĆEĆE I DRUGE POTAKNUTI DA REAGIRAJU KAO NI

Spositi nečiji život, darovati svoje vrijeme za pomoć drugim i ljudima u naševco tuzi smoci snage imisiti na dobro drugače - nije jednostavno no upravo su to činili dobitnici nagrade Ponos Hrvatske za 2016. godinu. Unatoč lažnom sustavu vrijnosti koji smo prisiljeni živjeti, naši dobitnici iskazali su temeljne kvalitete i svojim djelima danovali nadu da postoji i drugačiji put. Društva Hrvatska, koja nije besčutna, sebična, graničiva i usmjerena na materijalno nego duhovnu, pozitivnu i plenirajuću. Ti su ljudi pokretačka snaga, sposobna promjeniti ružne stvari u društvu i pravotini ih u pozitivne i lijepo životne priče. Dobitnici nagrade Ponos Hrvatske kroz zaledništvo u činjenju dobra iznova dokazuju da hrvatsko društvo ima velik potencijal i budućina i vrijednost.

DOBITNICI NISU ISPRED SEBE VIDJELI PROBLEM NEGO SU TRAŽILI RJEŠENJE TOG PROBLEMA

Trebalo je smoditi snage i zadnjati optimizam u borbi s birokracijom, bolesću, zdrobi i nečoljećnjom. Mogli su poput većine odustati, slegnuti ramenima i praviti se da ih se tudi problem ne tiče, no za njih adustanje nikad nije bilo opcija. Nije jednostavno u svakodnevnoj borbi za preživljavanje pronaci snage za tude probleme i potrebe kao i ljepezzati na sebe odgovorno zadužiti rešavanja makar dijela tih problema. Upravo u sposobnosti empatije i potrebi da se ublaži tada patnja našega i moći naših dobitnika. Želim da tu sposobnost razvijaju i dalje, kao i da se kroz svoju djelu potaknu u drugima. U proteklih 1,2 godina više od 200 ljudi dobitilo je priznanje Ponos Hrvatske. U petak su se tom društvu dobrovratu i pokretu pozitivnih promjena pridružili novi dobitnici. Svojim plementom dîmlama obilježili su 2016. godinu i pokazali da velike ljudi ne žive novac ni pozicije nego isključivo dobra i volja i želja da zalednicu u kojoj živimo svima bude ugodnija i praveđnija. Pratili su ih u početnom strancu bez ikakvih kalkulacija, pomogli su tako bi drugom bitci otkazali nevolju.

Spašavajući život, nisu se osmrati na prepreke nego su ih uporno isti. Neproučenim trudom premostili radi višeg zida. Od srca čestitam dobitnicima nagrade Ponos Hrvatske za 2016. godinu. Ponosni smo na vas i vaša obitava dîjela te se želimo da će potaknuti i druge da reagiraju. Pomazati i istražiti bolju Hrvatsku.

Željko Krampolić

Pozvali su Hrvatu pomoći, a do njihova dočaska Domagoj i Leonards dječaka su premijeli preko pet kolosijeka. Ovum nesrećibom dijelom dječaku su spasili život. Kažu da su usaghirali na sebe Kad smo videli dječaka, reagirali smo instinktivno. Nismo ni očekivali da će nas negraditi ovako velikom nagrađom. Iznimno smo ponosni na sebe što smo dio svega ovega. Jedva smo dočekali dodjelu - s ponosom govorimo Domagoj i Leonardi.

JAKO SMO UZBUĐENI ZBOG DOBJE nagrade i sretni što smo među svim ovim divnim ljudima, iskreno, s osmijehom govore srednjočkočki Domagoj Kereta (16) i Leonarda Novaković (16) iz Slavonskog Broda. Ovi učenici i trenutka nisu razmisljavali kad su ugledali dječaka (14) kojeg je spržila struja nakon što se popao na vagon. Odmah su mu pritrčali u pomoći.

PONOS
HRVATSKE

IZIĆ

ZASLUŽNI DUBOKI MAKON
Velika djela naših heroja motivacija su
suma da daju ono najbolje od sebe

PRIČE OVOGODIŠNJIH DOBITNIKA Ponosa Hrvatske dirljule su Hrvatsku

PIRE ROMANA BULEŠIĆ

VELIKA SRCA
**Voši heroji su
volontirali, darivali
i spašavali u
ime viših ciljeva.**

**Gledajući opasnosti
u oči nisu dopustili
da ih skameni strah
ili da odustanu**

Brojni uzvanici u zagrebačkom Plaza Event Centru u petak dobitnicima uručeno su zaplijesali
mame i stariji srođenički
društvo. Njihove priče i hra-
brost ostavili su ih bez daha.
Hrabi, humani, poštjeni, veliki,
a tako skromni ciljevi su načij
pokazali zbog čega su baš oni
primili 24 nagrade koje se do-
stavljaju već 12. godinu.
Riskirali su svoj život da bi
spasili tudi, vadili ljudi iz

plameva, skakali u rijeke sto-
tinu puta darovali krv, djece u
Affici omogućavali školovanje,

udobnijim putem, kucne ljubimice,

dobitnicima nagrade Ponos

Hrvatske. Njihove priče i hra-
brost ostavili su ih bez daha.

I stoga ne čudi što su im u toj
uzvrsnoj i zaborljivoj noći svu

brinuti o potrebitima... Učinili

su Hrvatsku boljom zemljom.

Smrtonosne akcije u te jedna ili ne

akcija i treba dobrodošlino

stavljati na pješestal, tako
podzračavati ljudi pa će to možda

urođiti većim brojem dobro-

stava. Nema razloga da se to ne
dogodi jer smo mi Hrvati dobar

narod. Nisno izgubili empatiju -

HRVATI MISU ZAKUBLU EMPATIJU...

Iz prvih su ih redova sa div-

ljenjem pružali glazbeni

diva Radostika Šterk, učavni

srucac Josip Leko, gradonačelnik

Riskirali su svoj život da bi

spasili tudi, vadili ljudi iz

Zagreba Miljan Bandić, ministar
rada i ministrstvo sastava To-

mislav Čorić te mnogi drugi.

-Veseli me takve priče!

Smatram da je to jedna ili ne

akcija i treba dobrodošlino

stavljati na pješestal, tako
podzračavati ljudi pa će to možda

urođiti većim brojem dobro-

stava. Nema razloga da se to ne
dogodi jer smo mi Hrvati dobar

narod. Nisno izgubili empatiju -

izjavio je Šterk. Direktor Styrije

za Hrvatsku Boris Trupčević
priješao se samim početkom

Ponosa Hrvatske te objasnio što
ono doista znači.

ZASLUŽNI DUBOKI MAKON

Ponos Hrvatske je priznanje za
obične građane za one gradane

koji su se ispraknuli nekim izu-
zatnim djeljima. To je priznanje i

nagrada za humanost, hrabrost,
doprinos i posture. Kada smo

osmislili tu nagradu, prije 12

godina, smatrali smo da svaki

ljudi zasluži mogu biti pozitivan
primjer svim u zajednici i jer

zajsta zrće jednom posebnom

energijom te zasluguju medijsku pažnju i svoj dan u našim

mislima i srčima - istaknuo je

Trupčević. Status "Z-a jedno"

kao simbolički priznaju trije

zagrljenih ljudi dizajnirala je

učenica Škole za primjerenu

umjetnost i dizajn iz Zagreba Anastasia Lunko (16). Da

prijeđe budu doista čarobna

glazbeni i plesni pobrinuli su

se plesni studio Celtic Fantasy,

te vrtunski glazbenici Miroslav Evaračić i Sugar Percussion

KOPA BANJALUKA

**ČUDO OD DIETETA
SVIRKOM ZADVOBIO
SVE U PUBLICI**

Riječani Floro Živko

ković (12) je namjadi

je član Hrvatskog društva

skladatelja. Gitaru je nau-

čio svirati s dvije godine,

s pet godina imao je prvi

samostalan koncert, a prije

dvije godine izdalo je prvi

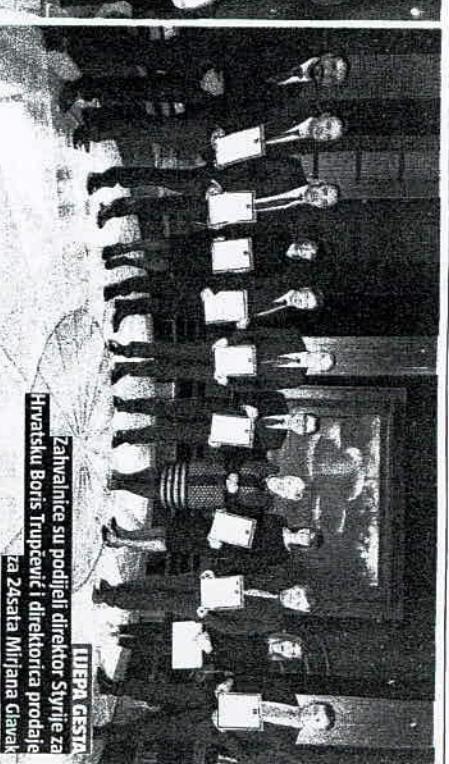
autorski album s vlastitim

skladbama. Na dodatak je

svirao sa Antonom Gelom.

IMPRESIONIRAN

bodjeli su za zajamčenjem pratili Milan
Bandić, Josip Leko, Tomislav Matičić
i Mirjana Glavak

**ZAHVALNICE ZA
SUDJELOVANJE**

Dodataku nagrade

Ponos Hrvatske

poddaržali su HEP, Zagrebačka banka, Croatia osiguranje, INA, Hrvatski telekom, Podravka, Erste banka, Porsche Croatia, Kreš, Jana i Karlovačko.

Za potporu i suradnju na

projektu Ponos Hrvat-

skog, predsjednica

uprava poddaržane su

zahvalnice.

LUEPA GESTA

zahvalnice su poddaržali direktori i prodaje

za 25-sata

Mirjana Glavak

ODJEVNU I GRADNU SUBROJNU PONINU I DOKU PAVIL POLINČARI GLUMCI PLEVAČI. OSIM HEROJA, ODUŠEVILA IH JE I ATMOSFERA